

VĨNH BIỆT ANH

*Tưởng nhớ nhà thơ Đại Lãn Nguyễn Thượng Dục một bạn tù vai anh vừa bỏ anh em ra đi ngày 22/5/21.

*Đại Lãn từ nay đã ra đi
Có nghĩa gì đâu cuộc chia ly
Dẫu biết trần gian là cõi tạm
Sao lòng vẫn thấy xót xa chi*

*Anh đi để lại tình đậm ghi
Nhớ mãi hình ảnh một EM-XI
Thơ phú trong anh không cạn dứt
Bật trào như biển sóng trắng nghì*

*Cách biệt bao năm nào biết chi
Tin tức về anh chẳng có gì
Để rồi khi biết anh đã mất
Để lại trong tôi xót thương vì...*

*Cùng nhau chia sẻ thuở bị đi
Tù ngục lưu đày ốm đến xì
Bánh bao "Cả Dục" * tên luôn nhớ
Giảm cơn đói lạnh liền một khi**

.....

Thôi nhé đôi giòng tiễn biệt anh!

Hoàng Mai Nhất

*Cả Dục: Khi làm nhà bếp, biết anh em rất đói vì chỉ có một nắm bột mì vắt lại chỉ bằng một trái chanh thì làm sao đủ sức lao động cực nhọc và chống lại cái lạnh của núi rừng Việt Bắc khi đêm về. Nên anh đã chịu khó đi săn lùng tất cả đầu thừa đuôi thẹo của rau củ tươi tốt mà bọn chúng dành ưu tiên cho heo ăn, được lật bỏ ra để đem về làm "nhưn" cho bánh bột mì; ngỏ hầu giúp anh em thêm chút no bụng. Vì vậy nên anh được anh em đặt cho một tên gọi thân thương là "Cả Dục" từ danh tiếng "bánh bao bà Cả Cần", vang danh một thời ở Saigon.

